

ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.—(21) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣ।

(22) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨੇ, ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਹੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: “— ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ

ਗੋਪਾਲ ਕਪਿਲਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3530

11 ਮਾਰਚ 1969...

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ (1966-67)— ਭਾਗ II—ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ—ਨਿਯਮ 6—ਸ਼ਬਦ 'ਇਮਤਿਹਾਨ'—ਕੀ ਮਤਲਬ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐੱਮ.ਏ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਟਿੱਕ ਇਮਤਿਹਾਨ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ—ਕੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰੇਸ ਮੋਰਿਨਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1966-67 ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ, ਜਿਲਦ II ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ “ਪ੍ਰੀਖਿਆ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾ ਕਿ ਐੱਮ.ਏ. ਪੂਰੀ.. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਹੈ

Gopai Kapila v. The Punjabi University, Patiala (Bal Raj Tuli, J.)

ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਐਮਏ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਭਾਗ I ਅਤੇ ਭਾਗ II ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਮਏ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੇ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਰਪਾ, ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਭਾਗ II ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ ੬)

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।, 1968, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ।

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਨ.ਐਮ. ਇਟਲ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕੇਟ।

(8) ਐਸ.ਐਸ.ਹੰਤ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਬੀ.ਐਸ.ਡੀ ਹਿਲੇਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕੇਟ - ਜੀ ਐਨਰਲ (ਯੀ UNJAB), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਤੁਲੀ, ਜੇ.—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ। ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੌ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪੇਪਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕ ਚਾਰ ਸੌ ਹਨ।

(2) ਥੀਟਪਟੀਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਲ 1966 ਵਿੱਚ ਅਸਟਮਾਸਟਰ ਐਡਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਵਿੱਚ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ: -

ਪੇਪਰ	I	27
ਪੇਪਰ	n	34
ਪੇਪਰ	III	45
ਪੇਪਰ	IV	57

(3) ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਣਿਤ ਨੰਬਰ 33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਪਰ I ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ, 33 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸਨੇ 163 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ 1966-67, ਭਾਗ II ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਗ I ਅਤੇ ਭਾਗ II ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 8 ਗਰੇਜ਼ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੇਪਰ I ਵਿੱਚ 6 ਗ੍ਰੇਜ਼ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਅੰਕ ਸਿਰਫ਼ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼

ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ 19 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਡਿਗਰੀ ਹੈ। ਆਰਟਸ ਦੇ ਮਾਸਟਰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਆਰ.ਟੀ.ਐਸ.ਰੈਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ 4 ਗ੍ਰੇਜ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਭਾਗ II ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਹੀਂ। ਭਾਗ I ਅਤੇ ਭਾਗ II ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 8 ਅੰਕਾਂ ਤੱਕ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ 1966-67, ਜਿਲਦ II, ਪੰਨਾ 32 ਤੋਂ 36 'ਤੇ "ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਇਮਤਿਹਾਨ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“(1) ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਭਾਗ I ਅਤੇ ਭਾਗ II ਕਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੈਂਸਲ।

(5) ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਭਾਗ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਲੇਬਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰ ਪੇਪਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਰੇਕ ਪੇਪਰ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 100 ਅੰਕ ਹੋਣਗੇ।

(6) ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਹਰੇਕ ਪੇਪਰ/ਥੀਸਿਸ ਵਿੱਚ 33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੁੱਲ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ

ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਣਗੇ।

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਰਿਆਇਤ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ ਜੋ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਪੈਰਾ 71 ਮਿਤੀ 28 ਅਗਸਤ, 1965 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕਲ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰੇਜ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ/ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰੇਜ ਮਾਰਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(8) ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਗ I ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।

Gopal Kapila v. The Punjabi University, Patiala, (Bal Raj Tuli, J.)

ਟੀ 'ਉਸ ਨੇ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਭਾਗ II ਦੇ ਪੂਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਡਿਗਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ-

(a) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(b) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-

(A) (i) ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਮਏ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ;

(11) ਕੀ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਲੈਕਚਰਾਂ ਅਤੇ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਜਾਂ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(111) ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਭਾਗ E ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

(B) ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਸਨੇ MA, ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

(C) ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ, ਅੰਦਰ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾਨ 'ਤੇ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ 8 ਤੱਕ ਦੇ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕ 800 ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ

ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਰੇਕ ਭਾਗ I ਅਤੇ II ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕ। 800. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ I ਇੱਕ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਐਮ.ਏ., ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਕਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ 4 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰ 8 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਐਲਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਰ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, coui's so

ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਭਾਗ II, ਇਮਤਿਹਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ 400 ਅੰਕਾਂ ਦਾ 1 ਫੀਸਦੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ 400 ਅੰਕਾਂ ਵਾਲੇ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਕਿ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤੀ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਗ I ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਭਾਗ II ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੈਰੀ-ਫਾਰਵਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ "ਪਰੀਖਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ; ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾ ਕਿ MA ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਐਮ.ਏ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਭਾਗ I ਅਤੇ ਭਾਗ II ਹਨ। ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਐਮਏ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੈਡੀ ਡੇਟ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ iii ਜੋ ਉਹ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਗ II ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪਰੈਲ, 1968 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Gopal Kapila v. The Punjabi University, Patiala, (Bal Raj Tuli, J.)

ਐਕਸਐਸ ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਬਿਜ਼ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2679

12 ਮਾਰਚ 1969 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਲੈਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII)— ਧਾਰਾਵਾਂ 7(1), 23(2) ਅਤੇ 24— ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ— ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ—ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ —ਇੱਕ ਭਾਗ ਲਈ ਹੈੱਡਨੋਟ— ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਲੈਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ” ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ / ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੈਠਕ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11)। _

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ-